

A vallás a népé!

A vallás a proletár államban visszanyeri méltóságát, megszűnik üzérkedő egyének hasznothajtó tőkéje lenni. A proletár vallásossága nem abban áll, hogy egy hivatalnokseregnek kényelmes megélhetést biztosít az adójával, sem abban, hogy a nyakára enged hágni az isteni tekintély képviselőiként fellépő egyéneknek.

A proletár vallása **az ő saját szent meggyőződése**, melyet nem enged kívülről magára erőszakoltatni.

A proletár **nem engedi az Istent kisajátítani**, mint azt eddig a felekezetek tették. Az Isten **mindenkié és egyformán mindenkié**.

A proletár **nem engedi, hogy a vallásból politikát csináljanak**; vallásnak és politikának egymáshoz semmi köze.

A proletár a prófétával vallja, hogy Istent megbántani csak azzal lehet, ha embertársainkat bántjuk, és az evangélium is hirdeti: **Istent szeretjük, ha embertársainkat szeretjük**.

A proletár azt akarja, hogy az emberek testvérekként szeressék egymást, de ez a szeretet a testvéri egyenlőség tényeiben kifejezésre is jusson.

A proletár küzd az ellen, ami az emberek közé gátat ver, de küzd az olyan hamis vallásosság ellen is, mely a testvériség szent gondolatát csak a szájában hordja és nem egyszermind a szívében.

A proletár tiszteletben tartja a templomokat, de kérelhetetlenül elvárja, hogy azokban az ő becsületes törekvéseit támogassák.

A proletár az egész emberiség testvéri együjtterzéseért küzd és jól tudja, hogy a vallás is ugyanezt akarja. Jaj azoknak, akik a vallás nevével visszaélve, megakadályozák őt igaz munkájában!